

нието между стария ломъ и новия и тъкмо по срѣдата между двата всеславни дома, издигнахме могила-гробница. И тая гробница е всеславна. На върха на могилата забивамъ камъкъ съ този надписъ. Човѣкъ се ражда, живѣе и умира. Другъ подиръ него се ражда. Нека тоя, който ще дойде подиръ мене, като прочете тоя надписъ, да си спомни за оногози, който е построилъ гробницата. Името на княза е Омортагъ. Нека Богъ го запази да живѣе сто години“.

Мумджиларскитѣ могили сж тъкмо по срѣдата между Плиска и Дунава. Ние се покачихме съ голѣма мжка на високата могила, която е стръмна и обрасла съ трънливи храсте. Отъ върха ѝ се вижда много надалечъ, защото нѣма планини, които да спиратъ погледа.

Ако голѣмата могила е гробницата на ханъ Омортага, то околнитѣ деветъ могили сигурно сж гробове на негови роднини или боляри.

По решението на русенския окръженъ съветъ, на негови разноски, отъ десетѣтъ могили досега сж разкопани три отъ малкитѣ. Въ тѣхното дъно сж намѣрени кости на човѣци, кости на куче, разни украси, стрели, оръжие, сждове, копчета и т. н. Разкопкитѣ продължаватъ, и най-сетне ще бжде разкопана голѣмата въ срѣдата могила, като се надѣватъ, че тука ще се намѣрятъ коститѣ на славния български царъ Омортагъ, който е построилъ много сгради, пжтища, водопроводи, гробници, паметници и други държавни здания, съ които България станала благоустроена и богата държава.

